

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/1/2017                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 2209010754                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 02.05.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Paluda             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:2209010754.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného M. Z., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/203/2009, na neverejnom zasadnutí dňa 2. mája 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2014, sp. zn. 6To/123/2012, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. Z. s a o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. marca 2012, č. k. 2T/203/2009 - 226, ktorému predchádzalo vyhlásenie o vine, pokiaľ ide o skutok v bode 1/, bol obvinený M. Z. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 25. júna 2009 v čase od 1,20 hod. do 1,40 hod. v N., okres Dunajská Streda, v spoločnosti dvoch doposiaľ nezistených páchatel'ov po vzájomnej dohode dvaja doposiaľ nezistení páchatelia vnikli do rodinného domu č. XX, a to tak, že nezisteným predmetom vypáčili dvojkrídlové balkónové dvere a tak sa dostali do rodinného domu, pričom ich čakal v blízkosti uvedeného rodinného domu a spoločným konaním odcudzili 1 ks elektrickej varnej dosky zn. Siemens v hodnote vo výške 115,- Eur, 1 ks elektrickej rúry zn. Eurotech v hodnote vo výške 220,- Eur, 1 ks olejomal'by v rozmeroch 40x40 cm v hodnote vo výške 107,- Eur a poškodením dvojkrídlových balkónových dverí spôsobil škodu vo výške 100,- Eur, čím poškodenej N. O. spôsobili celkovú škodu vo výške 542,- Eur podľa odborných ohodnotení,

2/ dňa 25. júna 2009 v čase o 01.50 hod. v N., okres Dunajská Streda, od vedľajšej cesty nachádzajúcej sa v blízkosti rodinného domu č. XX, prudko začal unikať osobným motorovým vozidlom zn.. Škoda

Fabia, červenej farby, ev. č. B., pričom poškodený R. O., príslušník Obvodného oddelenia PZ Šamorín, ho dvakrát vyzval k zastaveniu, následne s výstrahou použitia zbrane dával vztýčenou ľavou rukou znamenie na zastavenie, čo však nerešpektoval a keď sa nachádzal v bezprostrednej blízkosti poškodeného, náhle strhol volant, osobné motorové vozidlo nasmeroval na poškodeného v úmysle ho zraziť, čím poškodeného donútil z jazdnej dráhy skočiť.

Za to obvinenému uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/215/2011 z 15. februára 2012 vo výroku o treste.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí - 1 ks kombinačné kliešte, 1 ks projektíl, 1 ks skrutkovač.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť zaplatiť poškodenej N. O.kodu vo výške 100,- Eur.

Na základe odvolania obvineného M. Z. smerujúceho proti výroku o vine v bode 2/ a výroku o treste vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, Krajský súd v Trnave uznesením z 27. marca 2014, sp. zn. 6To/123/2012, podľa § 319 Tr. por., odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. septembra 2015, sp. zn. 3 Tdo 43/2015 dovolanie podané obvineným dňa 2. apríla 2015, podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený M. Z. prostredníctvom zvoleného obhajcu dňa 7. novembra 2016 dovolanie, z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), d), g) a i) Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (a tiež dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por.) odôvodnil tým, že odvolací súd na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie na 27. marca 2014 s tým, že verejné zasadnutie uskutočnil v neprítomnosti obžalovaného aj jeho obhajcu, pričom tento riadne ospravedlnil neúčast' obvineného predložením relevantného dokladu, vystaveného odborným lekárom o jeho práceneschopnosti a zároveň aj svoju neúčast' na odvolacom pojednávaní, pričom odvolací súd subjektívne konštatoval, že „obžalovaný má byť údajne práceneschopný“ a doklad o zdravotnom stave subjektívne vyhodnotil ako „nečitateľný a neidentifikovateľný“, čo privodilo zaťaženie odvolacieho konania procesnou vadou, nakoľko v prípade akýchkoľvek pochybností, v tomto prípade nečitateľnosti lekárskej správy o zdravotnom stave obvineného, sa odvolací súd nemohol oboznámiť s obsahom listiny a mal sa obrátiť na samotného odborného lekára, pretože sudcovia bez medicínskeho vzdelania nemajú právo sami podľa svojho subjektívneho uváženia vyhodnocovať lekárske správy, čím došlo k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Obvinený tento dovolací dôvod odôvodnil tiež tým, že uznesenie odvolacieho súdu, pokiaľ ide o jeho odôvodnenie, nemá zákonné náležitosti a je nepreskúmateľné, keď sa odvolací súd uspokojil s poukázaním na obsah svojho rozhodnutia pred piatich rokov sp. zn. 6To/31/2011 z 13. októbra 2011. Podľa obvineného uvedená skutočnosť odôvodňuje aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. s tým, že nedostatočné a nepreskúmateľné odôvodnenie zamietnutia odvolania, zotrvanie na neúplnosti skutkových zistení a nevyrovnanie sa so všetkými skutkovými okolnosťami zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Ďalej obvinený poukázal na skutočnosť, že splnomocnenie na zastupovanie v predmetnej veci z dôvodu povinnej obhajoby podpísali jeho rodičia, ktorí ako splnomocnitelia zomreli pri dopravnej nehode dňa 17. januára 2012, pričom okresný súd v predmetnej veci vydal rozsudok 7. marca 2012, teda v čase, kedy

splnomocnitelia už nežili. Na túto okolnosť poukázal na hlavnom pojednávaní a navrhol odročenie pojednávania, čo súd nebral do úvahy a napriek jeho námietkam pokračoval v konaní a vyhlásil rozsudok.

V ďalšej časti dovolania, odôvodňujúc dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) a i) Tr. por. obvinený poukázal na výpovede svedkov D. U., S. V., poškodeného O. a svedka Y. s tým, že obvinený sa ku skutku v bode 1) priznal, avšak skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v bode 2) v plnom rozsahu odmieta a namietal, že ku skutkom, z ktorých je obviňovaný, sa stali 25. septembra 2009 a s ohľadom na dlhý odstup času boli porušené práva obvineného s poukazom na to, že prípadné odsúdenie po takmer 10 rokoch, navyše nespravodlivé, by už ani nenapĺňalo svoj účel. Prvostupňový ani odvolací súd sa vôbec nezaoberali námietkami obvineného, spočívajúce v okolnostiach, že v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že sa dopustil konania v bode 2) tak, ako sa mu kladlo za vinu. Predmetná vec mala vážne procesné nedostatky a pochybenia, spočívajúce v priebehu vyšetrovania vo vzťahu k bodu 2) a neexistuje žiadny právne relevantný dôkaz, ktorý by spájal osobu obvineného so spáchaním skutku.

Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 TdoV 16/2011, podľa ktorého výsluchy policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonávaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, sa nesmú vykonávať a takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, preto sa ani nesmie nachádzať v trestnom spise, nakoľko postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka.

V konečnom dôsledku navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2017, sp. zn. 6To/123/2012 a súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej prokuratúry a navrhol toto podľa § 382 písm. d) Tr. por. odmietnuť, nakoľko nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por.

Obvinený sa k vyjadreniu prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok v časti, v ktorej napáda rozhodnutie dovolaním (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. Z. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Konštantná judikatúra chápe právo na obhajobu, v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené

dôvody povinnej obhajoby.

Obvinený v dovolaní dôvodil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tým, že verejné zasadnutie dňa 27. marca 2014 krajský súd vykonal v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti obhajcu. Dovolací súd zastáva názor, že pri správnej právnej kvalifikácii zodpovedá uvedená skutočnosť dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktorý možno uplatniť, ak hlavné pojednávanie, alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Zo spisu vyplýva, že verejné zasadnutie na Krajskom súde v Trnave v danej veci, bolo niekoľkokrát odročené, najmä z dôvodov opakovaného ospravedlnenia obvineného zo zdravotných dôvodov a jeho žiadostí o odročenie pojednávania. Na verejnom zasadnutí 13. februára 2014 sa obvinený opakovane ospravedlnil, pričom predseda senátu nariadil termín verejného zasadnutia na 27. marca 2014. Obvinený bol na verejné zasadnutie predvolaný a predvolanie prevzal 26. februára 2014. Dňa 26. marca 2014, teda deň pred verejným zasadnutím, bola súdu doručená žiadosť o odročenie verejného zasadnutia s tým, že obvinený mu predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti a jeho liečenie trvá a na najbližšiu kontrolu sa má dostaviť 8. apríla 2014, žiadal preto o odročenie verejného zasadnutia, nakoľko obvinený sa mieni budúceho verejného zasadnutie osobne zúčastniť. Obhajca požiadala o ospravedlnenie svojej neprítomnosti. Spolu s uvedenou žiadosťou doručil aj nečitateľný doklad - fotokópiu časti potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti.

Krajský súd uskutočnil verejné zasadnutie 27. marca 2014, pričom predseda senátu oboznámil podanie obhajcu a pripojenú nepreskúmateľnú listinu a vyhlásil uznesenie, že verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obvineného, jeho obhajcu a poškodeného.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený bol na verejné zasadnutie riadne a včas predvolaný a tiež upozornený na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Aj keď svoju neprítomnosť ospravedlnil a požiadal o odročenie verejného zasadnutia, nekonal v súlade s § 293 ods. 8 Tr. por., podľa ktorého mal ospravedlniť svoju neúčast' hodnoverným spôsobom, nakoľko listina, ktorá bola súčasťou jeho žiadosti bola nečitateľná, bez mena obvineného a tiež bez vyjadrenia lekára, či mu zdravotný stav neumožňuje zúčastniť sa na verejnom zasadnutí.

Postup Krajského súdu v Trnave tak možno považovať za správny, keď vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, ako aj obhajcu, ktorý síce ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí, avšak nežiadal o jeho odročenie.

Dovolací súd vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu obvineného uplatnenému podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uvádza, že obvinený vo svojom dovolaní v ďalšej časti poukazuje na porušenie zákona, teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, avšak skutočnosti, ktoré uvádza, obsahovo podstatu definovanú predmetným ustanovením nenapĺňajú.

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu poukazuje na neodôvodnenosť rozhodnutia krajského súdu a tým aj jeho nepreskúmateľnosť. Je pravdou, že krajský súd v uznesení z 27. marca 2014, sp. zn. 6To/123/2012 stroho konštatoval, že okresný súd po doplnení dokazovania v zmysle predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia vykonal všetky potrebné dôkazy nevyhnutné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správne mu záveru o vine obvineného. Následne tiež poukázal na obsah svojho rozhodnutia z 13. októbra 2011, kde podrobne rozviedol konkrétne právne úvahy, na základe ktorých je neakceptovateľná obhajoba obvineného vo vzťahu k spáchanému zločinu útoku na verejného činiteľa s tým, že už v tomto rozhodnutí rozobral dôkaznú situáciu a obsah jednotlivých dôkazov.

Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie

dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti tiež najvyšší súd poukazuje na to, že v dvojínštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, pokiaľ sa s nimi vysporiadal už súd prvého stupňa a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by zostalo na súde vyššieho stupňa. V danom prípade bol okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil v zrušujúcom rozhodnutí z 13. októbra 2011 a argumenty aplikoval vo svojom rozhodnutí. Preto nedošlo k porušeniu žiadnych ustanovení Trestného poriadku, pokiaľ krajský súd vo svojom rozhodnutí odkázal na svoje predchádzajúce právne argumenty, ktoré boli v celom rozsahu prebraté aj súdom prvého stupňa.

Za dôvodnú nemožno považovať ani ďalšiu námietku obvineného, ktorou odôvodnil dovolanie, spočívajúcu vo vade splnomocnenia obhajcu. Obvinený poukázal na to, že splnomocnenie podpísali jeho rodičia, ktorí 17. januára 2012 zomreli, teda v čase vydania rozsudku 7. marca 2012 už nežili, pričom on sám z uvedeného dôvodu navrhoval odročenie hlavného pojednávania.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 7. marca 2012 nevyplyva skutočnosť, že obvinený by sa domáhal z uvedeného dôvodu odročenia hlavného pojednávania, naviac túto skutočnosť obvinený nenamietal ani v odvolacom konaní. Napriek tomu dovolací súd považuje za potrebné doplniť, že na hlavnom pojednávaní bol obhajca prítomný, aktívne plnil svoje povinnosti, preto nie je možné konštatovať, že by táto skutočnosť mala za následok zásadné porušenie práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený obvineným v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia (podradenosť), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Nie je možné, sa s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

Obvinený sa v podstate domáha iného hodnotenia dôkazov, než ako tieto dôkazy vyhodnotili súdu nižšieho stupňa, čo však nemôže naplniť, bez ďalšieho, dovolacie dôvody.

Okrem toho si obvinený nesprávne vykladá obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2012, sp. zn. 1 TdoV 16/2011, keď poukazuje na skutočnosť, že postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a ký je jeho obsah, svedčí zápisnica o úkone resp. iná listina o

zákonných náležitostiach tohto úkonu.

V posudzovanom prípade sa totiž nejedná o taký prípad, kedy by príslušníci polície boli ako svedkovia vypočúvaní k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonávaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní.

Pokiaľ obvinený poukazuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., tento možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy.

Najvyšší súd pri posudzovaní tohto dôvodu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu a z rozhodnutí súdov prvého aj druhého stupňa zistil, že súdy pri svojom rozhodovaní brali do úvahy iba dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. na verejnom zasadnutí.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, nenaplnil ani jeden z ním uvádzaných dovolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.